

- b) Jeżeli świadczenie to nie zostało dokonane na rzecz części sił zbrojnych członka NATO, stacjonujących w Zjednoczonym Królestwie lub wizytujących Zjednoczone Królestwo lub na rzecz towarzyszącego tym siłom personelu cywilnego?

(¹) Dz.U. L 347, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 16 maja 2011 r. — Expedia Inc. przeciwko Autorité de la concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi, Société nationale des chemins de fer français (SNCF), Voyages-SNCF.Com, Agence Voyages-SNCF.Com, VFE Commerce, IDTGV

(Sprawa C-226/11)

(2011/C 211/32)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation (Francja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Expedia Inc.

Strona pozwana: Autorité de la concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi, Société nationale des chemins de fer français (SNCF), Voyages-SNCF.Com, Agence Voyages-SNCF.Com, VFE Commerce, IDTGV.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 101 ust. 1 TFUE i art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by porozumienia, decyzje związków przedsiębiorstw i praktyki uzgodnione mogące mieć wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi, ale które nie osiągają progów określonych przez Komisję Europejską w jej obwieszczeniu z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie porozumień o mniejszym znaczeniu, które nie ograniczają odczuwalnie konkurencji na mocy art. 81 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (*de minimis*) (Dz.U. C 358/13) były ścigane i karane przez krajowy organ ochrony konkurencji zarówno na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE, jak i przepisów krajowego prawa ochrony konkurencji?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 maja 2011 r. — Melzer przeciwko MF Global UK Ltd

(Sprawa C-228/11)

(2011/C 211/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgerichts Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Melzer

Strona pozwana: MF Global UK Ltd

Pytanie prejudycjalne

W kontekście określania na podstawie art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 jurysdykcji w zakresie odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego, czy w przypadku, gdy w popełnieniu transgranicznego czynu niedozwolonego uczestniczyło więcej osób, dopuszczalne jest przyjęcie — w celu określenia miejsca, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę — miejsca działania jako przemiennego [miejsca działania pomocnika lub współsprawcy innego niż ten, przeciwko któremu został skierowany pozew]?

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawie T-589/08, Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji, wniesione w dniu 17 maja 2011 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Piroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-235/11 P)

(2011/C 211/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Piroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis, M. Dermitzakis, δικηγόροι)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (DG ENVI) w przedmiocie odrzucenia ofert złożonych przez skarżącą w ramach każdego z trzech części otwartej procedury przetargowej nr ENV.C2/FRA/2008/0017 — Umowa ramowa na świadczenie usług informatycznych oraz usług wsparcia użytkownika dla potrzeb wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji [niezależny dziennik transakcji Wspólnoty (CITL) oraz rejestr Wspólnoty (CR)] (Dz.U. 2008/S 72-096229), jak również decyzji w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego innemu oferentowi;

- zwrot sprawy Sądowi celem rozpoznania jej w pozostałym zakresie dotyczącym nierozstrzygniętych kwestii odnoszących się do obu części przetargu, włączając w to żądanie naprawienia szkody, do której Sąd jak dotąd się nie odniósł;
- nakazanie Komisji pokrycie kosztów zastępstwa prawnego poniesionych przez wnoszącego odwołanie, a także innych poniesionych przezeń kosztów w związku z postępowaniem w niższej instancji, nawet jeżeli niniejsze odwołanie zostanie oddalone, jak również kosztów poniesionych w postępowaniu odwoławczym, jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zarzuca zaskarżonemu wyrokowi:

- oczywisty błąd oceny i niedostateczne uzasadnienie;
- błędne zastosowanie art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ oraz art. 149 przepisów wykonawczych⁽²⁾ przy dokonywaniu oceny obowiązku uzasadnienia decyzji przez zamawiającego;
- naruszenie prawa poprzez oddalenie argumentów wnoszącego odwołanie w przedmiocie naruszenia zasady równego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 8 marca 2011 r. w sprawie T-37/05, World Wide Tobacco España przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 maja 2011 r. przez World Wide Tobacco España, S.A.

(Sprawa C-240/11 P)

(2011/C 211/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: World Wide Tobacco España, S.A. (przedstawiciele: M. Odriozola i A. Vide, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Częściowe uchylene wyroku Sądu w sprawie T-37/05;
- obniżenie kwoty grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności, wnosząca odwołanie uważa, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania nakładając bardziej restrykcyjny czynnik odstraszący na WWTE (World Wide

Tobacco España, S.A.) niż na inne przedsiębiorstwa przetwórcze. Komisja nałożyła czynnik odstraszący na WWTE z uwagi na udział WWTE w międzynarodowej grupie mającej znaczącą pozycję gospodarczą i finansową. Okoliczność, że WWTE działała quod non pod decydującym wpływem swych spółek dominujących, została uznana jedynie za czynnik dodatkowy.

W drugiej kolejności, tytułem żądania ewentualnego, Trybunał powinien ponownie obliczyć współczynnik, jeżeli uzna, że jedna ze spółek dominujących nie jest odpowiedzialna za zachowanie WWTE. Sąd nie powinien był oddalać argumentów WWTE ze względu na to, że nie ujęła ona w skardze twierdzeń swych spółek dominujących, gdyż do nich a nie do ich spółki zależnej należy zakwestionowanie przypisywanej im odpowiedzialności. W każdym razie wydane wyroki, ponieważ orzeczono o nich w przedmiocie skarg spółek dominujących, w tym również wyrok w sprawie T-24/05, są prawomocne między solidarnie odpowiedzialnymi stronami.

W trzeciej kolejności, Sąd nie powinien był uznać za niedopuszczalny ze względu na brak jasności argumentu skarżącej, zgodnie z którym twierdziła ona, że, ponieważ spółki dominujące nie były odpowiedzialne, Komisja nałożyła grzywnę, która naruszała granicę 10 % obrotu. Powody są identyczne z przedstawionymi w poprzednim akapicie: wyłącznie spółki dominujące mają zdolność kwestionowania przypisanej im odpowiedzialności oraz wydany wyrok jest prawomocny między solidarnie odpowiedzialnymi stronami.

Wreszcie Komisja narusza dyrektywy w sprawie metody ustalania grzywnien nie uwzględniając okoliczności, że w latach 1996 i 1997 WWTE nie przestrzegała umów. Wnosząca odwołanie uważa również, iż nie powołaawszy się wyraźnie na tę okoliczność łagodzącą w zaskarżonej decyzji, Komisja nie może twierdzić, że okoliczność tę uwzględniła.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawach połączonych T-117/07 i T-121/07 Areva i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 maja 2011 r. przez Areva

(Sprawa C-247/11 P)

(2011/C 211/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Areva S.A. (przedstawiciel: A. Schild, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Alstom, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- w przypadku gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania pozwala na wydanie ostatecznego orzeczenia: